

Tana karantar da rashin bambanci a cikin Musulunci; rikon addini da gaskiya shi ne daukaka, bā sāmu ba.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Da sūnan Allah, Mai rahama, Mai jin kai.

1. Yā game huska⁽¹⁾ kuma ya jūya bāya.

عَبْسٌ وَتَوْلَىٰ

2. Sabōda makāho yā je masa.

أَنْ جَاءَهُ الْأَغْنَىٰ

3. To, me ya sanar da kai cēwa watakila shi ne zai tsarkaka,

وَمَا يَدْرِيكَ لَعْلَةً يَرْكَنُ

4. Ko ya tuna, dōmin tunāwar ta amfane shi?

أَوْيَدَ رَجُلٌ فَتَنَفَّعَهُ الذِّكْرُ

5. Amma wanda ya wadātu da dūkiya,

أَمَّا مِنْ أَسْتَغْنَىٰ

6. Sa'an nan kai kuma ka dora bijira zuwa gare shi!

فَإِنَّ لَهُ نَصَدَّىٰ

7. To, me zai cūce ka idan bai tsarkaka ba?

وَمَا عَلِيكَ الْأَيْمَنُ

(1) Wani makāho, Abdullahi bin Ummi Maktūm ya je wurin Annabi dōmin ya musulunta, sai ya iske a lōkacin nan Annabi na fōkarin shiryar da wasu manyan mutāne na Kuraishāwa, sai wannan makāhon ya yanke maganar Annabi da su, bā da saninsa ba, alhāli Annabi na gūrin su musulunta dōmin darajarsu ga idon mutānensu. Saboda haka Annabi, (tsira da amincin Allah su tabbata a gare shi), ya bāta huska, ya tafi dōmin bacin ransa, saboda rashin musuluntarsu. Bāyan haka Annabi nā girmama Abdullahi kwārāi, idan ya je wurinsa sai ya ce masa “Maraba da wanda Ubangijina Ya zarge ni sabōda shi”. Kuma ya shimpida masa mayafinsa, idan ya fita tafiya, yakan sanya shi rikon garin Madīna,

Kissar tana nūna girmamawar Allah ga Annabi da Ya ce, “Ya game huska...” bai ce masa, “Domin ka game huska”... ba sai ya fada a cikin hali mai sauķi.

8. Kuma amma wanda ya zo maka yana gaugāwa,
9. Alhāli shī yanā jin tsōrōn Allah,
10. Kai kuma kā shagala ga barinsa!
11. A'aha! Lalle ne wannan tunātarwa ce,
12. Sabōda wanda ya so ya tuna Shi (Allah).
13. (Tunātarwa ce) ta cikin littafai abāban girmamāwa,
14. Abāban daukakāwa, abāban tsarkakēwa,
15. A cikin hannāyen malā'iku marubūta,
16. Māsu daraja, māsu dā'a ga Allah.
17. An la'ani mutum (kafiri). Mē yā yi kāfircinsa!
18. Daga wane abu, (Allah) Ya halitta shi?
19. Daga digon maniyyi, Ya halitta shi, sa'an nan Ya kaddarā shi (ga halaye).
20. Sa'an nan hanyarsa ta fitā Ya sauķake masa.
21. Sa'an nan Ya matar da shi, sai Ya sanya shi a cikin kabari.
22. Sa'an nan idan Ya so, lalle ne, zai tāyar da shi.
23. Hafīka, bai i da aikata abin da Allah Ya umurce shi ba (lōkacin sanya shi a cikin kabari).

وَأَمَّا مِنْ جَاءَكُوكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾

وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾

فَإِنَّ عَنَّهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾

كَلَّا إِنَّهَا تَذَكَّرٌ ﴿١١﴾

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٢﴾

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

مَرْفُوعَةٌ مُّطَهَّرَةٌ ﴿١٤﴾

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

كَرَامَرَزَةٍ ﴿١٦﴾

فَتُلْأِنُ إِنْسَنٌ مَا أَكْثَرَهُ ﴿١٧﴾

مِنْ أَيِّ شَقِّ خَلْقَهُ ﴿١٨﴾

مِنْ نُظُفَفَةٍ خَلْقَهُ، فَقَدَرَهُ ﴿١٩﴾

فُرُّ السَّبِيلَ بِسَرَّهُ ﴿٢٠﴾

لُؤْلُؤَ مَاتَهُ، فَأَقْبَرَهُ ﴿٢١﴾

لُؤْلُؤًا شَاءَ أَنْشَرَهُ ﴿٢٢﴾

كَلَّا لَمَّا يَقْضِي مَا أَمْرَهُ ﴿٢٣﴾

24. To, mutum ya dūba zuwa ga abincinsa.
25. Lalle ne Mū, Mun zubo ruwa, zubōwa.
26. Sa'an nan Muka tsattsāge kasa tsattsagewa.
27. Sa'an nan Muka tsirar da kwaya, a cikinta.
28. Da inabi da ciyāwa.
29. Da zaitūni da itācen dabīno.
30. Da lambuna māsu yawan itāce.
31. Da 'yā'yan itācen marmari, da makiyāyā ta dabbōbi.
32. Domin jin dādī a gare ku, ku da dabbobinku.
33. To, idan mai tsāwa (busa ta biyu) ta zo.
34. Rānar da mutum yake gudu daga dan'uwansa.
35. Da uwarsa da ubansa.
36. Da mātarsa da diyansa.
37. Ga kōwane mutum daga cikinsu, a rānar nan, akwai wani sha'ani da ya ishe shi.
38. Wasu huskōki, a rānar nan, māsu haske ne.
39. Māsu dāriya ne, māsu bushāra.
40. Wasu huskōki, a rānar nan, akwai kūra a kansu,
41. Baki zai rufe su,
42. Wadannan sū ne kāfirai fājirai (ga ayyukansu).

فَلَيَنْظُرِ إِلَى إِنْسَانٍ إِلَى طَعَامِهِ ﴿١﴾

أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَبْنَا ﴿٢﴾

فُوْشَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقَقْنَا ﴿٣﴾

فَأَنْبَثْتَ فِيهَا حَجَّاً ﴿٤﴾

وَعَنْبَأْ وَفَضَبَّاً ﴿٥﴾

وَزَيْتُونًا وَخَلَّاً ﴿٦﴾

وَحَدَّافِنَ غُلَّابًا ﴿٧﴾

وَفَكَهَةَ وَأَنَّا ﴿٨﴾

مَتَعَالَ الْكُوْلَ لَأَنْعَمْكُمْ ﴿٩﴾

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ ﴿١٠﴾

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿١١﴾

وَأَمْهَدَ وَأَبَيْهِ ﴿١٢﴾

وَصَحِحَّتْهُ وَبَيْنَهُ ﴿١٣﴾

لِكُلِّ أَفْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَانٌ يُغَنِّيهِ ﴿١٤﴾

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْتَفِرَّةٌ ﴿١٥﴾

صَاحِحَّكَهُ مُسْتَبِشَّرَةٌ ﴿١٦﴾

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا عَبَرَةٌ ﴿١٧﴾

تَرَهَقَهَا قَرَّةٌ ﴿١٨﴾

أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿١٩﴾